

## عنوان مقاله:

اخلاق و وظیفه گرایانه ی کانت

## محل انتشار:

فصلنامه مطالعات اخلاق کاربردی، دوره 6، شماره 22 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

## نویسنده:

مهدی میرابیان تبار

## خلاصه مقاله:

چکیده ایمانوئل کانت، فیلسوف تاثیرگذار دوران جدید، به عنوان نقطه عطفی در تاریخ اندیشه ی مغرب زمین به شمار می آید. اندیشه های انتقادی وی، نشان دهنده ی کوشش های جدی و دقیق یکی از بزرگ ترین اندیشمندان این دوران است. در سال های اخیر شاهد اقبال و توجه روز افزون از سوی اندیشمندان و حوزه های فکری گوناگون به آثار و دستاوردهای کانت هستیم که این خود نشان از اهمیت این فیلسوف دارد. کانت در هر دو حوزه ی معرفت شناسی و اخلاق، صاحب آثار است و بدین ترتیب توانسته است نظامی منسجم را از خود به یادگار گذارد، به طوری که فهم اندیشه های کانت در حوزه ی اخلاق و دین، ربط مستقیمی به درک ما از نظریات او در حوزه ی علم و شناخت دارد و این دو را باید در کنار هم فهمید. کانت همان گونه که ایده هایش در اخلاق نشان از آن دارد، فیلسوفی وظیفه گرا است. یعنی به طور خلاصه می توان گفت که از نظر او عملی اخلاقی است که صرفا از روی تکلیف و وظیفه انجام پذیرفته باشد. بنابراین، او اعمالی را که از روی میل یا سود و منفعت انجام شده باشند، اخلاقی نمی داند. ما در این مقاله سعی داریم سیر تطور اندیشه ی کانت را که منجر به ایده ی فوق الذکر گردیده دنبال نماییم و ببینیم آیا او واقعا ملتزم به رویکرد وظیفه گرایانه هست یا نه، و نیز تا حد امکان ارتباط میان اندیشه های معطوف به شناخت شناسی و اندیشه های مربوط به اخلاق را از نظرگاه وی نشان دهیم.

## کلمات کلیدی:

کانت، اخلاق، وظیفه گرایی، تکلیف، اراده ی خیر، امرمطلق، امر مشروط، غایت فی نفسه

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1730933>

